

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 1. marts 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-837/16	Sverige mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromat, gul og blychromatmolybdatsulfat, rød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (den anfægtede afgørelse), annulleres, — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	Dom	07.03.19
C-89/18	A (Forelagt af Østre Landsret) l) I et tilfælde, hvor der er indført ”nye restriktioner” for familiesammenføring mellem ægtefæller, der som udgangspunkt strider mod stand still-bestemmelsen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 (den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse nr. 1180 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen), og disse restriktioner begrundes med det af Domstolen i dommen af 12. april	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	GA	14.03.19

	<p>2016 i sag C-561114, Gene, jf. også dommen af 10. juli 2014 i sag C-138/13, Dogan, anerkendte hensyn til ”vellykket integration”, kan da en regel som den danske udlændingelovs § 9, stk. 7 – der blandt andet betyder, at det overordnet er en betingelse for familiesammenføring mellem en person, som er tredjelandstatsborger og har opholdstilladelse i Danmark, og dennes ægtefælle, at parrets tilknytning til Danmark er større end til Tyrkiet – anses for ”begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet”?</p> <p>2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, således at et tilknytningskrav som udgangspunkt anses for egnet til at sikre integrationsformålet. Kan der da, uden at dette strider mod restriktionstesten og proportionalitetskravet:</p> <p>i) anvendes en praksis, hvorefter der, når ægtefællen med opholdstilladelse i medlemsstaten (referencepersonen) først er kommet dertil som 12-13-årig eller senere, ved vurderingen af referencepersonens tilknytning til medlemsstaten lægges betydelig vægt på følgende: om den pågældende enten har haft et længerevarende lovligt ophold i medlemsstaten på ca. 12 år, eller har haft ophold og et fast arbejde i medlemsstaten, som indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og eventuelle kunder på medlemsstatens sprog, og som uden væsentlige afbrydelser har været i mindst 4-5 år, eller har haft ophold og et fast arbejde, som ikke indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og kunder på medlemsstatens sprog, uden væsentlige afbrydelser i medlemsstaten i mindst 7-8 år,</p> <p>ii) anvendes en praksis, hvorefter det taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at referencepersonen har bevaret en væsentlig tilknytning til sit hjemland ved at tage på hyppige eller langvarige besøg i hjemlandet, mens korterevarende ferieophold eller skoleophold ikke taler imod en tilladelse,</p> <p>iii) anvendes en praksis, hvorefter det med meget betydelig styrke taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at der foreligger en såkaldt ”gift, skilt og gift igen”-situation.</p>			
C-71/18	<p>KPC Herning (forelagt af Vestre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er det foreneligt med momsreguleringens artikel 135, stk. 1, litra j, jf. artikel 12, stk. 1, litra a, og stk. 2, sammenholdt med artikel 135, stk. 1, litra k, jf. artikel 12, stk. 1, litra b, og stk. 3, at en medlemsstat under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende betragter en levering af en fast ejendom, hvorpå der på leveringstidspunktet er opført en bygning, som et momspligtigt salg af en byggegrund, når det er parternes hensigt, at bygningen skal rives helt eller delvist ned for at gøre plads til en ny bygning?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	GA	19.03.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-349/17	<p>Eesti Pagar</p> <p>a) Skal artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) fortolkes således, at gennemførelsen af »projektet eller aktiviteten« i forbindelse med denne bestemmelse er blevet påbegyndt, når den aktivitet, hvortil støtten ydes, eksempelvis består i køb af et anlæg og købskontrakten vedrørende det pågældende anlæg er blevet indgået? Har medlemsstaternes myndigheder beføjelse til at vurdere en manglende overholdelse af det kriterium, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, der er i strid med kravet om tilskyndelsesvirkning? Såfremt medlemsstaternes myndigheder har en sådan beføjelse, hvor store skal de omkostninger (i procent), der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, da være, for at det kan lægges til grund, at de er tilstrækkeligt marginale set ud fra synspunktet om opfyldelsen af kravet om tilskyndelsesvirkning? b) Er en medlemsstats myndighed forpligtet til også at tilbagesøge ulovlig støtte, som denne har ydet, når Europa-Kommissionen ikke har truffet beslutning herom? c) Kan en medlemsstats myndighed, der beslutter at yde en støtte – ud fra den fejlagtige antagelse, at der er tale om en støtte, der opfylder betingelserne for gruppefritagelse, mens myndigheden i virkeligheden yder en ulovlig støtte – skabe grundlag for en berettiget forventning hos støttemodtagerne? Er det navnlig tilstrækkeligt til at skabe en berettiget forventning hos modtagerne, at medlemsstatens myndighed ved tildelingen af den ulovlige støtte er bekendt med de omstændigheder, der medfører, at støtten ikke er omfattet af gruppefritagelsen? Såfremt det ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal offentlighedens interesse og den enkelte borgers interesse afvejes indbyrdes. Er det i forbindelse med denne afvejning af betydning, om Europa-Kommissionen har truffet en beslutning vedrørende den omhandlede støtte, hvorved Europa-Kommissionen har erklæret den for uforenelig med fællesmarkedet? d) Hvilken forældelsesfrist gælder for en medlemsstats myndigheds tilbagesøgning af ulovlig støtte? Er denne frist på ti år i overensstemmelse med det tidsrum, hvorefter støtten i henhold til artikel 1 og 15 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 bliver til en eksisterende støtte og ikke længere kan tilbagesøges, eller på fire år i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? Hvad er retsgrundlaget for en sådan tilbagesøgning, hvis støtten blev ydet fra en strukturfond: artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? e) Såfremt en medlemsstats myndighed tilbagesøger ulovlig støtte, er den da forpligtet til at afkræve modtageren renter af den ulovlige støtte? I bekræftende fald, hvilke regler finder da anvendelse på</p>	<p>Skatteministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Energistyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>05.03.19</p>

	renteberegningen – bl.a. med hensyn til rentesatsen og beregningsperioden?			
T-289/15	<p> Hamas mod Rådet</p> <p>Rådets afgørelse (FUSP) 2015/521 af 26. marts 2015 om ajourføring og ændring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2014/483/FUSP, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem). Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 af 26. marts 2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 790/2014, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem). Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	06.03.19
C-643/17	<p>Suez II</p> <p>Sagen vedrører: Skal det i henhold til artikel 313, stk. 1, i gennemførelsesbestemmelserne antages, at de i de foreliggende tilfælde omhandlede varer har karakter af fællesskabsvarer, hvis det ikke godtgøres, at de ikke har denne status, eller [...] skal de anses for at være varer, som er indført på toldområdet i henhold til artikel 3 i [EF-toldkodeksen], og som er omfattet af den i denne artikel 313, stk. 2, litra a), første del, fastsatte undtagelse, og hvorfor det kun anerkendes, at varer, for hvilke det godtgøres, at de har været genstand for fremgangsmåderne for overgang til fri omsætning på Unionens toldområde, har status som fællesskabsvarer[?]</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	07.03.19
C-32/18	<p>Moser</p> <p>1. Skal artikel 60, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter »forordning nr. 883/2004«) fortolkes således, at en subsidiært kompetent medlemsstat (Østrig) til en forælder med bopæl og lønnet beskæftigelse i en i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 883/2004 primært kompetent medlemsstat (Tyskland) som familieydelse skal udbetale forskellen mellem den i den primært kompetente medlemsstat udbetalte forældreydelse og den anden medlemsstats indkomstbestemte børnepasningsydelse, hvis begge forældre bor med de fælles børn i den primært kompetente medlemsstat, og kun den anden forælder har lønnet beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat som grænsearbejder? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Beregnes den indkomstbestemte børnepasningsydelse på grundlag af den i beskæftigelsesstaten (Tyskland) faktisk oppebårne indkomst eller på grundlag af den indkomst, der hypotetisk kunne oppebæres fra en sammenlignelig erhvervsmæssig beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat (Østrig)?</p>	Skatteministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	07.03.19

C-145/18	<p>Regards Photographiques</p> <p>- Skal bestemmelserne i artikel 103 og 311 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 samt dets bilag IX, del A, nr. 7), fortolkes således, at kravet om, at fotografier skal tages af ophavsmanden, aftrykkes af denne eller under dennes tilsyn, signeres og nummereres i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag, er det eneste krav, der skal være opfyldt for, at fotografierne kan være omfattet af den nedsatte momssats?</p> <p>- Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne da alligevel undtage fotografier, der i øvrigt ikke har kunstnerisk karakter, fra den nedsatte momssats? - Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, hvilke andre betingelser skal fotografier da opfylde for at kunne være omfattet af den nedsatte momssats? Skal de navnlig have en kunstnerisk karakter?</p> <p>- Skal disse betingelser fortolkes ensartet i hele EU, eller henhører de under de enkelte medlemsstaters ret vedrørende især intellektuel ejendomsret?</p>	Kulturministeriet Skatteministeriet	GA	07.03.19
T-716/14	<p>Tweedale mod EFSA</p> <p>Påstande: Det fastslås, at EFSA har tilsidesat Århuskonventionen, forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EF) nr. 1367/2006 i forhold til Kommissionens afgørelse af 10. august 2011, Afgørelse truffet af EFSA den 30. juli 2014 annulleres, EFSA tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	07.03.19
T-329/17	<p>Hautala m.fl. mod EFSA</p> <p>Påstande: — EFSA's bekræftende afgørelse af 14. marts 2017 med referencen PAD 2017/005 CA, der bekræfter EFSA's afgørelse af 9. december 2016 og 7. oktober 2016 med referencen PAD 2016/034 om afslag på aktindsigt i de fleste af de dokumenter, som sagsøgerne har begæret aktindsigt i, annulleres.</p> <p>— EFSA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	07.03.19
C-221/17	<p>Tjebbes e.a.</p> <p>I. Skal artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særligt i lyset af artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser, fordi der mangler en individuel efterprøvelse i forhold til proportionalitetsprincippet af følgerne af fortabelse af statsborgerskab for den berørte parts situation i EU-retlig henseende, er til hinder for en lovbestemt ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvori det bestemmes: a. at en myndig person, der også har statsborgerskab i et tredjeland, ex lege mister statsborgerskabet i sin medlemsstat og hermed unionsborgerskabet, fordi vedkommende uden afbrydelse i en periode på ti år har haft sin hovedbopæl i udlandet og uden for Den Europæiske Union, selv om der er muligheder for at afbryde tiårsfristen? b. at en mindreårig person under visse omstændigheder ex lege mister statsborgerskabet i sin medlemsstat og hermed unionsborgerskabet, fordi forældrene har mistet deres statsborgerskab som omhandlet i punkt a. ovenfor?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	12.03.19

C-616/17	<p>Blaise e.a.</p> <p>Sagen vedrører: [1] Er [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, herefter »EU-forordningen«] i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den undlader præcist at definere, hvad et aktivt stof er, idet det overlades til ansøgeren at vælge det, der skal betegnes som det aktive stof i hans produkt, og idet denne gives mulighed for at fokusere hele sit dossier på et enkelt stof, selv om det markedsførte færdige produkt indeholder flere stoffer? [2] Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når de test, analyser og vurderinger, der er nødvendige for behandlingen af dossieret, alene er udført af ansøgerne, der kan være partiske i deres fremstilling, uden at der gennemføres nogen uafhængig dobbeltanalyse, og uden at rapporterne om ansøgning om godkendelse offentliggøres under påskud af beskyttelse af forretningshemmeligheder? [3] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den ikke tager hensyn til de mange aktive stoffer og deres samtidige anvendelse, særlig når den ikke foreskriver en fuldstændig specifik analyse på europæisk plan af den samtidige anvendelse af aktive stoffer i et og samme produkt? [4] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den i kapitel 3 og 4 fritager bekæmpelsesmidler i deres kommercielle formulering, således som markedsført og således som forbrugerne og miljøet udsættes for, for toksicitetsanalyser (genotoksicitet, undersøgelse af kræftisiko, undersøgelse af hormonforstyrrende virkninger osv.), idet der kun kræves summariske test, som altid udføres af ansøgeren?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	12.03.19
T-135/15	<p>Italien mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. januar 2015 nr. 2015/103 (meddelt under nr. C(2015) 53 final) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som den er omfattet af nærværende søgsmål. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.03.19
T-139/15	<p>Ungarn mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionen gennemførelsesafgørelse C (2015) 53 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres delvist, for så vidt som den med hensyn til Ungarn udelukker 11 709 400 EUR fra Sukkeromstruktureringsskuffens fra EU-finansiering. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.03.19
T-156/15	<p>Frankrig mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse K(2015) 53 endelig af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.03.19

	<p>Landdistrikterne (ELFUL), annulleres delvist, for så vidt som denne afgørelse i forhold til den direkte støtte er baseret på konstateringer, som ikke er blevet nævnt i Kommissionens meddelelser, og for så vidt som kontrolsystemet ikke gør det muligt at sikre en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen om gode landbrugs- og miljømæssige forhold for ansøgningsårene 2011 og 2012. Afgørelse K(2015) 53 endelig annulleres delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af samtlige de udgifter, som er blevet afholdt inden for sektoren for arealstøtte på Nordkorsika for ansøgningsårene 2010 ff. Afgørelse K(2015) 53 endelig annulleres delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af de udgifter, som Den Franske Republik har afholdt inden for rammerne af støtten til udligningsgodtgørelser for naturbetingede handicap (ICHN) under akse 2 i programmet for udvikling af franske landdistrikter for regnskabsårene 2010, 2011, 2012 og 2013. Subsidiært annulleres denne afgørelse delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af den del af udgifterne, som Den Franske Republik har afholdt inden for rammerne af ICHN-støtten for får, der er blevet kontrolleret på stedet med henblik på kontrol med identifikation af dyr. Afgørelse K(2015) 53 endelig annulleres delvist, for så vidt som den udelukker EU-finansiering af 25 % af de udgifter, som Den Franske Republik har afholdt inden for sektoren for omstrukturering af sukkerindustrien i form af støtte til sukkerproducenterne til fuldstændig nedlæggelse og bibeholdelse af oplagringssiloer. Subsidiært annulleres denne afgørelse delvist, for så vidt som den pålagte finansielle korrektion på 25 % af udgifterne til de støttebeløb, der er blevet udbetalt til sukkerproducenterne til fuldstændig nedlæggelse og bibeholdelse af oplagringssiloer, er uforholdsmæssig. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
T-26/18	<p>Frankrig mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017) 7263 final af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som blev meddelt den franske regering den 9. november 2017, annulleres delvist, for så vidt som: — den indeholder en korrektion på 2 246 700 EUR som følge af en hensyntagen til angiveligt ikke-overensstemmende landskabstræk inden for rammerne af GLM hvad angår »Mangler i LPIS« for ansøgningsårene 2013 og 2014, — den indeholder en fast korrektion vedrørende hele det areal, der har i hvert fald en parcel, der kvalificeres som »landes et parcours« og ikke blot parceller, der kvalificeres som »ikke-støtteberettigede arealer (»landes et parcours«)« for ansøgningsårene 2013 og 2014, — for så vidt som den vedrører »ELPP-FEADER SIGC — 2014-2020« inden for rammerne af undersøgelsen CEB/2016/ 047, og — den anvender en fast korrektion på 100 % for departementet Haute-Corse for ansøgningsårene 2013-2014 hvad angår »Alvorlige mangler i kontrolsystemet, Korsika«.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	12.03.19

C-635/17	E. 1) Har Domstolen henset til artikel 3, stk. 2, litra c), i direktiv 2003/86/EF og Nolan-dommen (ECLI:EU:C:2012:638), kompetence til at besvare præjudicielle spørgsmål fra en nederlandsk ret om fortolkningen af direktiv 2003/86/EF i en retssag vedrørende opholdstilladelse til et familiemedlem til en person, der har fået subsidiær beskyttelse, såfremt dette direktiv i nederlandsk ret er blevet erklæret direkte og ubetinget anvendeligt på personer, der har fået subsidiær beskyttelse? (jf. forelæggelsesafgørelsen af 21.6.2017 fra afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:1609, registreret ved Domstolen under sagsnummer C-380/17). 2) Skal artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for at afslå en ansøgning fra en flygtning om familiesammenføring udelukkende af den grund, at flygtningen ikke har vedlagt sin ansøgning nogen officiel dokumentation for den familiemæssige tilknytning, eller skal artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at denne bestemmelse alene er til hinder for at afslå en ansøgning fra en flygtning om familiesammenføring udelukkende af den grund, at flygtningen ikke har vedlagt sin ansøgning nogen officiel dokumentation for den familiemæssige tilknytning, såfremt flygtningen har givet en plausibel forklaring på den omstændighed, at han ikke har fremlagt denne dokumentation, og på hans udtalelse om, at han endnu ikke kan fremlægge denne dokumentation?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	13.03.19
C-128/17	Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationalemissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (1) annulleres. — Subsidiært annulleres dette direktiv delvist, for så vidt som det fastsætter nationale emissionsreduktionstilsagn for 2030 og de efterfølgende år. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	13.03.19
C-666/17	AlzChem AG mod Kommissionen (appel) Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. — Dommen ophæves. — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	13.03.19
C-195/18	B.S. Skal artikel 2 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, sammenholdt med bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif fortolkes således, at et produkt, hvor der til fremstilling af stamurten er anvendt maltekstrakt, glukosesirup, citronsyre og vand, også kan være en øl fremstillet af malt henhørende under KN-kode 2203 i den kombinerede nomenklatur, såfremt andelen af ikke-maltede bestanddele i urten er højere end andelen af maltede bestanddele og glukosesiruppen er blevet tilsat urten før urtens gæring, og hvilke kriterier skal anvendes ved bestemmelsen af forholdet mellem andelen af maltede og ikke-maltede	Toldstyrelsen	Dom	13.03.19

	bestanddele i stamurten for at tarifere det fremstillede produkt som øl under KN-kode 2203?			
T-730/16	<p>Espírito Santo Financial Group mod ECB</p> <p>Påstande: 1. Første anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger i Styrelsesrådets afgørelser skal annulleres, idet den tilsidesætter begrundelsespligten. 2. Andet anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger i Styrelsesrådets afgørelser skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a), første, andet og syvende led, i afgørelse ECB/2004/3. 3. Tredje anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerende oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom den tilsidesætter begrundelsespligten. 4. Fjerde anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a), andet og syvende led, i afgørelse ECB/2004/3. 5. Femte anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 2, første led, i afgørelse ECB/2004/3. 6. Sjette anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 3, i afgørelse ECB/2004/3.</p>	Finanstilsynet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	13.03.19
C-118/17	<p>Dunai</p> <p>1) Skal punkt 3 [i konklusionen] i Domstolens dom i sag C-26/13 forstås således, at den nationale ret også kan afhjælpe den manglende gyldighed af et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, når opretholdelsen af aftalen strider mod forbrugerens økonomiske interesser? 2) Er det i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer tilsvarende privatretlige kontrakter, som er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger? 2a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer forskellige dele af låneaftaler optaget i fremmed valuta for at beskytte forbrugerne, men derved fremprovokerer en virkning, der strider imod netop forbrugerbeskyttelsesinteresserne, idet låneaftalen forbliver gyldig efter ændringerne, og idet forbrugerne fortsat må bære de udgifter, der er forbundet med valutarisiko? 3) Hvis der er tale om indhold i aftaler indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt</p>	Justitsministeriet	Dom	14.03.19

	<p>forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for? 3a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for, når udnævnelsen af de dommere, der er medlem af standardiseringsrådet, ikke foregår på en gennemskuelig måde ifølge forud fastsatte regler, når proceduren ved dette råd ikke er offentlig, og når det ikke efterfølgende er muligt at få oplysninger om den anvendte procedure, dvs. de anvendte udtalelser fra sagkyndige og retsvidenskabelig litteratur samt medlemmernes stemmeafgivelse (flertalsudtalelse og mindretalsudtalelse)?</p>			
C-399/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik</p> <p>Påstande:— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (1) ved ikke at sikre, at TPS-NOLO (Geobal) materiale overført fra Den Tjekkiske Republik til Katowice, Polen, blev transporteret tilbage til Den Tjekkiske Republik. — Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.03.19
C-449/17	<p>A&G Fahrschul-Akadimie</p> <p>Sagen vedrører: 1. Omfatter begrebet skole- og universitetsundervisning i artikel 132, stk. 1, litra i) og j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) køreskoleundervisning til erhvervelse af kørekort til kategori B og C1? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kan anerkendelsen af sagsøgeren som et organ med tilsvarende formål i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 132, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, udledes af lovbestemmelserne om kørelærerprøven og udstedelse af kørelærer- og køreskolegodkendelse i Gesetz über das Fahrlehrerwesen (lov om kørelærere og køreskoler) af 25. august 1969 (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), senest ændret ved lov af 28. november 2016 (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, kørelærerloven), og af den almene interesse i, at køreskoleelever uddannes til sikre, ansvarsbevidste og miljøbevidste trafikanter?3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Forudsætter begrebet »privattimer« i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, at den afgiftspligtige person er en individuel erhvervsdrivende? 4. Såfremt spørgsmål 2 og 3 besvares benægtende: Giver den, der underviser, altid</p>	Skatteministeriet	Dom	14.03.19

	»privattimer« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, når den pågældende handler for egen regning og på eget ansvar, eller skal der stilles yderligere krav til kriteriet »privattimer«?			
C-557/17	Y.Z. e.a. 1. Skal artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en opholdstilladelse, der er meddelt i forbindelse med en familiesammenføring, såfremt opholdstilladelsen er opnået ved svigagtige oplysninger, men familiemedlemmet ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger? 2. Skal artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge (EUT 2004, L 16) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en status som fastboende udlænding, såfremt denne status er opnået ved svigagtige oplysninger, men den fastboende udlænding ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	14.03.19
C-21/18	Textilis 1. Skal artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker m.m. fortolkes således, at artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i den nye affattelse finder anvendelse på en rets efterprøvelse af gyldigheden [jf. artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009], som foretages, efter at ændringen er trådt i kraft, dvs. efter den 23. marts 2016, selv hvis sagen vedrører en erklæring om ugyldighed, hvor sagen blev anlagt for dette tidspunkt og altså vedrører et varemærke, der er blevet registreret før denne dato? 2. Skal artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009 – i den anvendelige affattelse – fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter et tegn, der består af en todimensional gengivelse af en todimensional vare, f.eks. et stof, der udsmykkes med det pågældende tegn? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: efter hvilke principper skal udtrykket »tegn, som udelukkende består af [formen (eller en anden egenskab), der giver varerne en væsentlig værdi]« i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009 fortolkes i en situation, hvor registreringen omfatter flere forskellige vareklasser og varer, og tegnet kan anbringes på varerne på forskellige måder? Skal bedømmelsen foretages efter mere objektive/generelle kriterier, f.eks. med udgangspunkt i, hvordan varemærket ser ud, og hvordan det er muligt at anbringe det på forskellige varer, dvs. uden hensyn til på hvilken måde varemærkeindehaveren de facto kan have anbragt eller kan tilsigte at anbringe tegnet på forskellige varer?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	14.03.19
C-226/18	Krohn & Schröder 1) Omfatter toldkodeksens artikel 212a en fritagelse for en antidumping- og udligningstold i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1239/2013? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er den i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1239/2013 anførte betingelse opfyldt ved anvendelse af toldkodeksens artikel 212a	Toldstyrelsen	GA	14.03.19

	<p>på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, når den virksomhed, der er forretningsmæssigt forbundet med den i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU nævnte virksomhed – som har fremstillet, afsendt og faktureret den pågældende vare – ganske vist ikke var aktiv som importør af den pågældende vare og heller ikke havde stået for dens overgang til fri omsætning, men havde til hensigt at gøre det og også faktisk fik den pågældende vare leveret? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Kan der ved anvendelsen af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, også fremlægges en tilsagnsfaktura og et eksporttilsagnscertifikat i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1239/2013, inden for en af toldmyndighederne i henhold til toldkodeksens artikel 53, stk. 1, fastsat frist? 4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende: Opfylder en tilsagnsfaktura i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1239/2013, der i stedet for gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU nævner afgørelse 2013/423/EU, under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder og under hensyntagen til almene retsprincipper, betingelserne i bilag III, nr. 9), til forordning nr. 1238/2013 og bilag 2, nr. 9), til forordning nr. 1239/2013? 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende: Kan der ved anvendelse af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, stadig fremlægges en tilsagnsfaktura i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1239/2013, i klagesagen til prøvelse af fastsættelsen af toldskylden?</p>			
C-372/18	<p>Dreyer</p> <p>»Har de bidrag, der skal henføres til Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (national solidaritetsfond for selvstændighed) til finansieringen af de omtvistede ydelser, [dvs. den personlige ydelse til selvstændighed og invaliditetsydelsen] en direkte og tilstrækkelig relevant sammenhæng med visse af de sociale sikringsgrene, der er opregnet i artikel 3 forordning (EF) nr. 883/2004, og er de derfor omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, alene fordi disse ydelser vedrører en af de risici, der er nævnt i artikel 3, og skal tildeles uden skønmæssig bedømmelse på grundlag af en ved lov fastlagt situation?«</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	14.03.19
C-46/18	<p>Caseificio Sociale San Rocco e.a.</p> <p>a) Skal EU-retten i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den omstændighed, at en national bestemmelse er i strid med artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92, har som konsekvens, at producenter ikke er forpligtet til at betale tillægsafgiften, såfremt de i den nævnte forordning anførte vilkår er opfyldt? b) Skal EU-retten, og særligt det almindelige</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	14.03.19

	<p>princip om beskyttelse af den berettigede forventning, i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den berettigede forventning ikke kan beskyttes hos personer, som har opfyldt en af en medlemsstat fastsat forpligtelse, og som har draget fordel af de virkninger, der er forbundet med overholdelsen af denne forpligtelse, såfremt denne forpligtelse har vist sig at være i strid med EU-retten? c) Er artikel 9 i forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 og det EU-retlige begreb »prioriteret kategori« i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, til hinder for en medlemsstats bestemmelse, såsom artikel 2, stk. 3, i lovdekret nr. 157/2004 vedtaget af Den Italienske Republik, som fastlægger forskellige metoder til tilbagebetaling af den overskydende tillægsafgift, idet der med hensyn til tilbagebetalingstider og -metoder sondres mellem de producenter, som har forladt sig på pligten til at overholde en national bestemmelse, der har vist sig at være i strid med EU-retten, og de producenter, som ikke har overholdt denne bestemmelse?</p>			
C-163/17	<p>Jawo</p> <p>Er en asylansøger kun forsvundet som omhandlet i artikel 29, stk. 2, andet punktum, i forordning (EU) nr. 604/2013 1, hvis han målrettet og bevidst und-draget sig pågribelse af de gennemførelsen af overførslen ansvarlige nationale myndigheder med henblik på at forpurre eller vanskeliggøre overførslen, eller er det tilstrækkeligt, at han i en længere periode ikke længere opholder sig i den bolig, som han har fået anvist, og myndigheden ikke er informeret om hans opholdssted, og en planlagt overførsel derfor ikke kan gennemføres? Kan den pågældende påbe-råbe sig korrekt anvendelse af bestemmelsen og i en sag til prøvelse af afgørelsen om overførsel gøre gældende, at fristen for overførsel på seks måneder er udløbet, idet han ikke har været forsvundet? Sker der en forlængelse af fristen i henhold til artikel 29, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 604/2013 alene derved, at den overførende medlemsstat før fristens udløb informerer den ansvarlige medlemsstat om, at den pågældende er forsvundet, og samtidig fastsæt-ter en konkret frist på højst 18 måneder, inden for hvilken overførslen vil blive gennemført, eller kan en forlængelse kun ske ved, at de involverede medlems-stater ved aftale fastsætter en forlænget frist? Er overførsel af asylansøgeren til den ansvarlige medlemsstat ulovlig, hvis han i tilfælde af, at han tilken-des international beskyttelse i den pågældende stat, for så vidt angår de forventelige levevilkår ville være i alvorlig risiko for at blive underkastet en behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? Er denne problematik omfattet af EU-rettens anvendelsesom-råde? Ud fra hvilke EU-retlige standarder skal leve-vilkårene for den, der har fået tilkendt international beskyttelse, bedømmes?</p>	Udlændinge- og Integrationsministe-riet	Dom	19.03.19
C-444/17	<p>Arib</p> <p>1) Skal artikel 32 i forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016, der fastsætter, at hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II (om de ydre grænser) tilsvarende anvendelse, fortolkes således, at den kontrol, der er genindført ved en medlemsstats indre grænser, skal sidestilles med en kontrol, der foretages ved en</p>	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministe-riet	Dom	19.03.19

	<p>ydre grænse i det tilfælde, hvor en tredjelandsstatsborger, der ikke har ret til indrejse, passerer denne grænse? 2) Tillader denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i en tilsvarende situation, hvor der er genindført kontrol ved de indre grænser, at den mulighed, der er fastsat i dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra a), og som giver medlemsstaterne mulighed for fortsat at anvende forenklede nationale tilbagesendelsesprocedurer ved deres ydre grænser, anvendes på en tredjelandsstatsborger, der passerer en grænse, hvor der er genindført kontrol? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er direktivets artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 4, da til hinder for en national lovgivning, såsom artikel L. 621-2 i code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (lov om udlændinges indrejse og ophold og om ret til asyl), der foreskriver fængselsstraf for ulovlig indrejse på det nationale område foretaget af en tredjelandsstatsborger, med hensyn til hvilken den tilbagesendelsesprocedure, der er fastsat i direktivet, endnu ikke er blevet afsluttet?</p>			
C-556/17	<p>Torubarov</p> <p>Skal artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de ungarske retter kan ændre administrative afgørelser, der er truffet af en myndighed med kompetence i asylsager, hvorved der gives afslag på international beskyttelse, og at de ungarske retter kan tildele en sådan beskyttelse?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Udenrigsministeriet	GA	19.03.19
Forenede sager T-98/16, T-196/16 og T-198/16	<p>Italien mod Kommissionen (T-98/16)</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse nr. C (2015) 9526 final af 23. december 2015, meddelt samme dag, vedrørende statsstøtte SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), som Italien har ydet til BANCA TERCAS (Cassa di risparmio della provincia di Teramo S.p.A.), annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Banca Tercas mod Kommissionen (T-196/16)</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse C (2015) 9526 final af 23. december 2015, der blev meddelt sagsøgeren den 22. februar 2016, vedrørende statsstøtte SA39451 (2015/C) (ex 2015/NN), som Italien har ydet til Banca Tercas (Cassa di risparmio della Provincia di Teramo S.p.A.) annulleres. — Subsidiært annulleres artikel 2, 3 og 4 i den ovennævnte afgørelse af de grunde, der er anført under det syvende anbringende. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Fondo interbancario di tutela dei depositi mod Kommissionen (T-198/16)</p> <p>Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse nr. C (2015) 9526 final af 23. december 2015 vedrørende statsstøtte SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) annulleres. — Subsidiært</p>	Beskæftigelsesministeriet Energistyrelsen	Dom	19.03.19

	annulleres afgørelsen hvad angår den del, der vedrører fastslåelsen og opgørelsen af det iboende støtteelement i den tredje foranstaltning. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. — Retten bestemmer en hvilken som helst anden foranstaltning, herunder med henblik sagens oplysning, som den måtte finde passende.			
Forenede sager T-282/16 og T-283/16	Inpost Paczkomaty m.fl. mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) C(2015) 8236 af 26. november 2015 om statsstøtte SA.38869 (2014/N), som Polen vil yde det polske postvæsen som kompensation for de nettoomkostninger, som er opstået i perioden 2013-2015 i forbindelse med pligten til at levere af beforderingsydelser, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	19.03.19
T-237/17	Spanien mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2017) 766 final af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien, sektoren for frugt og grøntsager, vedrørende undersøgelse (FV 2011/003/ES). — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	20.03.19
C-127/17	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 7 i Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (1), sammenholdt med punkt 3.1 og 3.4 i bilag I til dette direktiv, idet den kræver, at transportvirksomheder er i besiddelse af særlige tilladelser til at benytte visse offentlige veje. — Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	21.03.19
Forenede sager C-266/17 og C-267/17	Verkehrsbetrieb Hüttebräucker et BVR Busverkehr Rheinland Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1-13) til præjudiciel afgørelse: 1. Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 anvendelse på kontrakter, som ikke er kontrakter, der som omhandlet i artikel 5, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 1370/2007 er udformet som koncessionskontrakter om tjenesteydelser som defineret i direktiv 2004/17/EF eller 2004/18/EF? Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: 2. Er det, når en enkelt kompetent myndighed i medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening med en intern operatør uden forudgående udbud, til hinder for denne myndigheds fælles kontrol sammen	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	21.03.19

	<p>med den interne operatørs øvrige selskabsdeltagere, når beføjelsen til at gribe ind i offentlig personbefordring inden for et bestemt geografisk område [artikel 2, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1370/2007] er opdelt mellem den enkelte kompetente myndighed og en gruppe af myndigheder, som varetagerintegreret offentlige personbefordring, eksempelvis ved at beføjelsen til at indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening med en intern operatør forbliver hos den enkelte kompetente myndighed, hvorimod takstopgaven overdrages til en sammenslutning, til hvilken foruden den enkelte myndighed også andre kompetente myndigheder i disses geografiske områder hører? 3. Er det, når en enkelt kompetent myndighed i medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening med en intern operatør uden forudgående udbud, til hinder for denne myndigheds fælles kontrol sammen med den interne operatørs øvrige selskabsdeltagere, når det ifølge denne interne operatørs vedtægter i forbindelse med beslutninger om indgåelse, ændring eller ophør af en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 alene er den selskabsdeltager, som selv eller hvis indirekte eller direkte ejer indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 med den interne operatør, der er stemmeberettiget? 4. Tillader artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007, at den interne operatør også driver offentlig personbefordring for andre kompetente lokale myndigheder inden for det geografiske område, der henhører under disse (inklusive de udgående linjer eller andre underordnede elementer af denne virksomhed, der strækker sig ind på tilstødende kompetente lokale myndighedsområde), når denne personbefordringstjeneste ikke er tildelt efter en udbudsprocedure? 5. Tillader artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007, at den interne operatør uden for det geografiske område, der henhører under den pågældende operatørs ordregivende myndighed, udfører offentlig personbefordring for andre ansvarlige enheder på grundlag af kontrakter om trafikbetjening, som er omfattet af overgangsbestemmelsen i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1370/2007? 6. Hvornår skal betingelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 være opfyldt?</p>			
<p>Forenede sager C-350/17 og C-351/17</p>	<p>Mobit m.fl. Sagerne vedrører: 1. Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 (særligt forbuddet i henhold til litra b) og d) for en intern operatør mod at deltage i extra moeniaudbud) ligeledes anvendelse på kontrakter, der er tildelt før denne forordnings ikrafttræden? 2. Kan en offentligretlig juridisk person, der er blevet tildelt en kontrakt vedrørende en lokal transporttjeneste af en statslig myndighed uden forudgående udbud, abstrakt set anses for at være en »intern operatør« som omhandlet i samme forordning og efter omstændighederne analogt med den retspraksis, der er udviklet på området for in house providing, såfremt førstnævnte person er direkte forbundet med den statslige myndighed på det organisatoriske og kontrolmæssige plan, og såfremt pågældende offentligretlige juridisk persons selskabskapital er ejet af staten (fuldt ud eller i sameje med</p>	<p>Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>21.03.19</p>

	<p>andre offentligretlige organer)? 3. Indebærer en tildeling af en tjenesteydelseskontrakt uden forudgående udbud inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1370/2007, i tilfælde af, at den ovennævnte statslige myndighed efter tildelingen opretter et offentligt forvaltningsorgan med organisatoriske beføjelser i forhold til de pågældende tjenester (idet beføjelsen til at tildele koncessioner dog fortsat forbeholdes staten) – et organ, der ikke udøver nogen »tilsvarende kontrol« med modtageren af den kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud – at den pågældende tildeling falder uden for ordningen i forordningens artikel 5, stk. 2? 4. Såfremt en kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud, udløber efter den 30-årige frist, der udløber den 3. december 2039 (en frist, der begynder at løbe fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1370/2007), har dette da til følge, at tildelingen ikke er i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i samme forordnings artikel 5, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, eller skal en sådan retsstridighed anses for automatisk afhjulpet i retlig henseende gennem en implicit forkortelse ex lege af kontraktens varighed?</p>			
C-443/17	<p>Abraxis Bioscience</p> <p>Skal SBC-forordningens artikel 3, litra d), fortolkes således, at den giver mulighed for udstedelse af et SBC, når den markedsføringstilladelse, der er henvist til i artikel 3, litra b), er den første tilladelse inden for grundpatentets anvendelsesområde til markedsføring af produktet som lægemiddel, og når produktet er en ny formulering af en gammel aktiv ingrediens?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	21.03.19
C-526/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), med senere ændringer, idet den forlængede koncessionen på offentlige bygge- og anlægsarbejder vedrørende motorvejen Civitavecchia-Livorno til den 31. december 2046 uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse. — Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	21.03.19
C-673/17	<p>Planet49</p> <p>1. a) Er der tale om et gyldigt samtykke som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, når lagringen af oplysninger eller adgang til oplysninger, som allerede er lagret på brugerens terminal, tillades ved hjælp af en forudindstillet afkrydsningsrubrik, som brugeren skal vælge fra for at nægte sit samtykke? b) Gør det en forskel i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, om de oplysninger, der lagres eller hentes, er personoplysninger? c) Foreligger der under de omstændigheder, der er nævnt i spørgsmål 1 a), samtykke som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679? 2. Hvilke oplysninger skal tjenesteudbyderen give brugeren i forbindelse med de klare og fyldestgørende oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 5, stk. 3, i</p>	Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	21.03.19

	direktiv 2002/58/EF? Omfatter disse også cookiernes funktionsvarighed og spørgsmålet om, hvorvidt tredjemand får adgang til cookierne?			
--	--	--	--	--